

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16C/49/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924202610
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2025:6924202610.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 16C/49/2024

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, IČO: 30 807 484, sídlo ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, v mene ktorej koná pobočka Rožňava, sídlo Šafárikova 22, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. XX, zastúpený JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 5.191,79 Eur s prísl., takto

rozhodol:

6

16C/49/2024

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5.191,79 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 311,50 Eur na účet Okresného súdu Rimavská Sobota v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

2

16C/49/2024

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 14.06.2024 domáha proti žalovanému zaplatenia 5.191,79 Eur z titulu náhrady vdovského a sirotského dôchodku vyplateného v dobe od 01.01.2023 do 31.12.2023 vdove a deťom po neb. E. F., zomr. XX.XX.XXXX, za ktorého smrť podľa rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 2T/40/2015-253 zodpovedá žalovaný.

2. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 16C/49/2024-25 zo dňa 17.06.2024, ktorým podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, a proti ktorému podal žalovaný včas odpor vecne odôvodnený tým, že dňa 14.12.2018 bolo v Obchodnom vestníku č. 241/2018 zverejnené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/769/2018 zo dňa 10.12.2018, ktorým bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a súčasne súd žalovaného zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze, na základe čoho podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. by malo byť konanie vo veci zastavené, pretože predmetom konania je pohľadávka, ktorú bolo možné podľa § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. uspokojiť iba v konkurze, keďže k protiprávnemu konaniu žalobcu došlo 04.08.2015; alternatívne požadoval, aby mu bolo umožnené zaplatiť dlh v primeraných splátkach a aby bola žalobcom požadovaná náhrada škody znížená.

3. Okresný súd Rimavská Sobota prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 16C/49/2024-66 zo dňa 08.08.2024, ktorý podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, a ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/126/2024 zo dňa 30.04.2025 z dôvodu, že z rozsudku okresného

súdu nemá vyplývať, ako sa súd vysporiadal s obranou žalovaného, že na vec je potrebné aplikovať ustanovenie § 166a ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z. a ustanovenie § 450 Občianskeho zákonníka.

4. Súd vo veci vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi: rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k. 2T/40/2015-253 č. I. 4, žiadosť o dôchodok č. I. 7, potvrdenie o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia č. I. 8, výzva č. I. 9 s doručenkou č. I. 11, žiadosť o splátkový kalendár č. I. 12-13, sumár pohľadávok č. I. 14 a 64, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/769/2018 č. I. 23, rozhodnutie o prijatí na vysokoškolské štúdium č. I. 34, lekárske správy č. I. 35, zmluva o nájme č. I. 36, doklady o platbách č. I. 58-59, doplnil na pojednávaní vo veci 07.08.2025. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 2T/40/2015-253 zo dňa 21.12.2015, právoplatným dňa 07.01.2016, bol žalovaný uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože dňa 04.08.2015 pri dopravnej nehode z nedbanlivosti spôsobil smrť E. F., ktorého vdove A. F. a deťom G. F. a G. F. žalobca v roku 2023 (od 01.01.2023 do 31.12.2023) vyplatil dôchodkové dávky (vdovský dôchodok a sirotské dôchodky) spolu v celkovej sume 5.191,79 Eur, z ktorej žalovaný žalobcovi doposiaľ nezaplatil ani časť. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/769/2018 zo dňa 10.12.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 241/2018 dňa 14.12.2018, bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a súčasne súd žalovaného zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

6. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 166a ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň").

Podľa § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z., oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný trestným činom kvalifikovaným ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, t.j. zavineným protiprávnym konaním, spôsobil smrť E. F., ktorého vdove a deťom žalobca vyplatil v roku 2023 dôchodkové dávky spolu v sume 5.191,79 Eur. Na tomto základe vzniklo podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. žalobcovi proti žalovanému právo na náhradu škody vo výške vyplatených dôchodkových dávok. Dôchodkové dávky v podobe vdovského a sirotského dôchodku nie sú škodou na zdraví, ale sú nárokom na náhradu nákladov na výživu pozostalých po neb. E. F., ktorého smrť žalobca zaviniel nie úmyselne, ale z nedbanlivosti. Preto ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z. sa na pohľadávku žalobcu proti žalovanému nevzťahuje. Vo vzťahu k § 166a ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z. okresný súd už v pôvodnom rozsudku uviedol, že pohľadávka žalobcu proti žalovanému však zároveň nie je ani pohľadávkou dotknutou vyhlásením konkurzu, pretože nejde o pohľadávku, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom december 2018, v ktorom bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz. Pohľadávka žalobcu proti žalovanému vznikla na základe zloženej právnej skutočnosti, ktorou je dopravná nehoda zo dňa 04.08.2015, pri ktorej žalovaný zaviniel smrť neb. E. F., v spojení s vyplatením dôchodkových dávok žalobcom oprávneným osobám v roku 2023. Žalovaná pohľadávka preto vznikla až v roku 2023 (t.j. až po kalendárnom mesiaci december 2018) a preto žalobca nemohol túto pohľadávku prihlásiť do konkurzu na majetok žalovaného už v roku 2018, ak jej výška je známa až v roku 2023. Inými slovami povedané, ak by žalovaná pohľadávka podliehala konkurzu (t.j. ak by v čase konkurzu už bola vznikla), dnes by stačilo zo strany žalovaného uplatniť už len námietku premlčania. K tomu okresný súd nevie uviesť nič viac, ako už uvedené bolo. V prípade žalovanej pohľadávky ide o priamy dlh žalovaného (dlžníka - úpadcu) voči žalobcovi, nejde teda o takú budúcu pohľadávku tretej osoby (od žalovaného – dlžníka – úpadcu odlišnej) ako sú ručiteľ, spoludlžník alebo iná osoba, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi. Ustanovenie § 166a ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z. na žalovanú pohľadávku

evidentne nedopadá; aby toto ustanovenie bolo možné použiť, muselo by ísť o pohľadávku žalovaného proti sebe samému (úpadcovi). Kým v prípade budúcich pohľadávok ručiteľov spoludlžníkov alebo iných podobných osôb (napr. záložných dlžníkov, ktorých majetok zabezpečuje pohľadávky úpadcu) tieto osoby majú vedomosť v akom rozsahu za záväzky úpadcu ručia a vedia si teda predpokladaný rozsah svojich budúcich pohľadávok proti úpadcovi prihlásiť do konkurzu, žalobca v čase prebiehajúceho konkurzu zjavne nebol schopný prihlásiť žalovanú pohľadávku, keďže táto vznikla až v roku 2023 vyplatením dôchodkových dávok, o ktorých žalobca v roku 2018 nemohol mať vedomosť či vôbec a v akej výške budú v roku 2023 oprávneným osobám vyplatené, keďže vznik týchto pohľadávok je viazaný na splnenie podmienky, že nárok na vyplatenie dôchodkových dávok pretrváva (zaniká napr. smrťou oprávnenej osoby), a ich výška je ovplyvnená každoročnou valorizáciou, ktorú vopred nie je možné predpokladať. Preto na žalovanú pohľadávku sa účinky konkurzu vyhláseného na majetok žalovaného uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50dK/769/2018 zo dňa 10.12.2018 nevzťahujú. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vzniknutej vyplatením dôchodkových dávok v sume 5.191,79 Eur.

8.Podľa § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Vo vzťahu k dôvodom zníženia náhrady škody bolo preukázané, že žalovaný a jeho manželka sú zamestnaní v spoločnosti DHL Exel Slovakia, s. r. o., kde obaja dosahujú stabilný čistý príjem cca 1.400,- Eur mesačne a v niektorých mesiacoch aj výrazne viac. Majú dve deti – dcéru a syna. Dcéra B. B. C., nar. XX.XX.XXXX, študuje na Pedagogickej fakulte UK v Bratislave od jesene 2025 v druhom ročníku, popri škole pracuje len občas brigádnicky. Syn H. B. C., nar. XX.XX.XXXX, má dve maloleté deti, trpí astmou, epileptickými záchvatmi a kožným ochorením, napriek tomu až do dopravnej nehody 05.02.2025 bol riadne zamestnaný cez pracovnú agentúru v bratislavskom závode Volkswagen, kde dosahoval čistý príjem okolo 1.300,- Eur mesačne. Žalovaný aj s celou rodinou býva v prenajatom byte v Bratislave, za ktorý platia nájomné 800,- Eur mesačne, po zvýšení dodatkom od 01.08.2025 vo výške 850,- Eur mesačne. Okrem toho žalovaný aj s manželkou splácajú úver v pôvodnej výške 30.000,- Eur, ktorý si vzali za účelom rekonštrukcie rodinného domu svokrovcov, a z ktorého časť použili na náklady svokrovej liečby. Tento pôvodný úver bol vyplatený z peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný s manželkou získali zmluvou o úvere zo dňa 07.07.2025 vo výške 36.800,- Eur, z čoho časť vo výške 27.217,34 Eur bola použitá na splatenie predchádzajúceho úveru, časť na ďalšiu rekonštrukciu rodinného domu svokrovcov a svokrovu liečbu a zvyšok vo výške 3.000,- Eur chcú žalovaný a jeho manželka použiť na splatenie záväzkov voči žalobcovi, pričom poskytnutý úver je úročený sadzbou 7,9 % ročne a mesačná splátka dosahuje 563,58 Eur, splácať úver budú po dobu 8 rokov. Tieto zistené skutočnosti nijako neodôvodňujú zníženie náhrady škody. Žalovaný a jeho manželka majú vyživovaciu povinnosť už iba k svojej dcére, ktorá sa štúdiom na vysokej škole pripravuje na budúce povolanie, ich syn je aj napriek určitým dlhodobým zdravotným obmedzeniam zjavne schopný sám sa živiť, a aj jeho rekonvalescencia po dopravnej nehode je už ukončená. Náklady na prenájom bytu v Bratislave dosahujú 850,- Eur mesačne, v prepočte na jednu osobu ide o prijateľných 212,50 Eur mesačne. Hoci žalovaný a jeho manželka majú niektoré svojmu veku primerané zdravotné problémy, tieto nemajú dlhodobý zásadný vplyv na schopnosť žalovaného a jeho manželky dosahovať stabilný a dostatočný príjem potrebný k zaplateniu životných nákladov, splneniu vyživovacej povinnosti k dcére a k splateniu záväzkov voči žalobcovi. To sa prejavuje okrem iného aj tým, že okrem zrážok zo mzdy vykonávaných žalovanému výkonom rozhodnutia vedeným žalobcom, platí žalovaný (hoci nepravidelne) aj ďalšie splátky 2 x 50,- Eur mesačne na základe uzatvorených dohôd so žalobcom (v priebehu posledného roka to bolo 7 x 100,- Eur). Z aktualizovaného sumáru pohľadávok k 31.07.2025 (stav úhrad je zaznamenaný ku koncu mesiaca jún 2025) vyplýva, že v priebehu posledného roka takto žalovaný splatil žalobcovi celkovo 4.550,90 Eur t.j. v priemere za 12 mesiacov cca 380,- Eur mesačne. Z toho teda vyplýva, že žalovaný je schopný v priebehu roka splatiť zhruba taký počet splátok, ktorý sumárne zodpovedá približne výške pohľadávky žalobcu proti žalovanému v rámci jedného roka. Výška aktuálneho zostatku všetkých dlhov žalovaného voči žalobcovi je spôsobená tým, že žalovaný prvých 4-5 rokov svoje záväzky voči žalobcovi nesplácal a takto nesplatené záväzky sa postupne presúvajú na ďalšie obdobia. Vyplýva zo toho však, že žalovaný je schopný svoje záväzky voči žalobcovi priebežne splatiť. Tento záver ešte umocňuje skutočnosť, že aj napriek svojej údajne nepriaznivej situácii, bola rodina žalovaného posúdená ako schopná splácať bankový úver vo výške 36.800,- Eur splácaný mesačne splátkou 563,58 Eur pri úroku 7,9 % ročne. Z hľadiska účelu použitia tohto úveru prevažne na rekonštrukciu rodinného domu svokrovcov tento úver nie je možné považovať za nevyhnutý výdavok žalovaného resp. jeho rodiny, ktorý by mal byť považovaný za dôvod pre zníženie náhrady škody, pričom žalovaný argumentuje tiež tým, že

časť tohto úveru v rozsahu 3.000,- Eur mieni použiť na splatenie záväzkov voči žalobcovi. Takéto konanie žalovaného je však ekonomicky neopodstatnené a nezmyselné, keďže takýmto spôsobom žalovaný mieni vysoko úročené úverové zdroje použiť na splatenie neúročeného záväzku voči žalobcovi, ktorý navyše žalovaný spláca formou zrážok zo mzdy exekúciou vedenou priamo žalobcom a dobrovoľnými splátkami, t. j. spôsobom, s ktorým nie sú spojené žiadne ďalšie úrokové náklady alebo náklady na odmenu exekútora a pod. (okrem súdnych poplatkov). Predmetom konania je iba pohľadávka žalobcu z titulu vyplatenia dôchodkových dávok v roku 2023, preto nie je možné rozhodnúť o návrhu žalovaného (resp. jeho manželky), aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného splácať všetky záväzky jednou spoločnou splátkou 350,- Eur mesačne, aby tak bolo zamedzené každoročnému podávaniu žalôb zo strany žalobcu a s tým spojenej povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok, od ktorého je žalobca oslobodený. Takéto v zásade akceptovateľné riešenie je možné len dohodou so žalobcom, ktorý však bez zjavných prekážok len z dôvodu vlastných interných predpisov takéto generálne riešenie záväzkov žalovaného odmieta. Za dôvod hodný osobitného zreteľa pre zníženie nároku žalobcu na náhradu škody napokon nemožno považovať ani majetkovú situáciu žalobcu, ktorý ročne tvorí deficit v rozsahu tri miliardy Eur. Z hľadiska charakteru žalovanej pohľadávky je potrebné vziať do úvahy tiež to, že vo svojej podstate je tento nárok náhradou nákladov na výživu pozostalých, ktoré majú vždy prednosť pre inými výdavkami (napr. § 62 ods. 5 Zákona o rodine). Preto súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 5.191,79 Eur.

9.O lehote na splnenie žalovanej pohľadávky súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť dlh žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z doplneného dokazovania je zrejmé, že žalovaný svoje dlhy voči žalobcovi aj bez rozhodnutia súdu aj tak spláca len formou mesačných splátok zrážkami zo mzdy resp. na základe dohôd so žalobcom, na tomto spôsobe splatenia dlžnej sumy nezmení nič ani rozloženie povinnosti žalovaného splatiť dlh v mesačných splátkach, ktorých výška a počet aj tak budú v končenom dôsledku závislé v prvom rade od zákonom určenej výšky zrážok zo mzdy. Aj na základe uzatvorených dohôd žalovaný v priebehu posledného roka namiesto 12 splátok zaplatil iba 7, prvou omeškanou splátkou by sa stala preto splatnou aj táto pohľadávka. Vo výsledku žalovaný svoj dlh žalobcovi aj tak postupne splatí formou splátok, ktorých výška a splatnosť budú určené iným spôsobom (výškou zrážok zo mzdy alebo dohodou so žalobcom).

10.Žalobca je osobne oslobodený od súdneho poplatku za žalobu podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. Súdny poplatok za žalobu predstavuje 311,50 Eur (6 % zo základu vo výške 5.191,79 Eur). Zároveň preto súd podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený, zaviazal k zaplateniu súdneho poplatku za žalobu vo výške 311,50 Eur žalovaného na účet Okresného súdu Rimavská Sobota v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. U žalovaného, ktorý je dlhodobo stabilne zamestnaný s pravidelným príjmom, podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov zistené neboli.

11.V konaní v celom rozsahu úspešný žalobca si právo na náhradu trov konania neuplatnil, v konaní neúspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nevzniklo. O trovách konania preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

2

16C/49/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).